

De com Koki el petit corb es va convertir en el vigilant de la col·lecció del museu

Hi havia una vegada un artista que vivia en un poble. Era un home amable i atent. Cada dia treballava incansablement al seu estudi, perquè era el que més li agradava. Quan estava cansat, feia llargues passejades pel bosc.

Un bon dia, al vespre, quan ja marxava cap a casa seva, es va trobar un petit corb ferit i perdut, que havia caigut del niu al costat de la carretera.

—Petit corb, on és la teva mare? —va preguntar-li l'artista—. Si em dius on és, et duré a casa amb ella.

El petit corb va grallar espantat.

—Estic sol al món, el niu és buit, la meva mare i els meus germans han marxat volant i jo no sé on anar. Em fa mal la ferida i tinc por que una bèstia terrible em trobi i m'atrap!

—Vine amb mi, doncs. Et portaré a casa meua i et curaré les ferides.

L'artista va agafar l'ocell i el va embolicar amb un gran mocador que portava a la butxaca. Un cop a casa, va agafar una capseta i va fer un niu. Va ficar el corb a dins i va curar-li l'ala ferida amb una mica de pomada. El petit corb, ara en bones mans, es va recuperar ràpidament.

Van anar passant els dies i el petit corb ben aviat va estar en condicions d'emprendre el vol i anar a veure món. Agitava les ales alegrement i volava amunt i avall de l'estudi. Li encantava viure amb l'artista i no tenia cap interès d'aventurar-se en el món perillós i desconegut que hi havia allà fora. Volia quedar-se.

Així que es va armar de valor i va fer-li una proposta:

—Tu ets el meu salvador. No tinc ningú al món. M'agradaria quedar-me amb tu i mirar com treballes en les teves obres d'art.

La petita criatura ja s'havia fet un lloc en el cor de l'artista, així que li va agradar molt sentir-li-ho dir.

—Fantàstic! Estic molt content de tenir-te per companyia!

El petit corb, tot agraït, va quedar-se a viure amb el pintor al seu estudi. L'artista li va posar el nom de Koki. Tots dos es van fer amics inseparables. Al petit corb li agradava posar-se sobre les espatlles de l'artista i observar-lo mentre treballava durant hores amb diferents eines i materials.

Dia rere dia, emergien noves obres d'art davant els ulls del petit corb que se li quedaven impreses a la retina i a la memòria. Però el tema favorit de Koki era l'autoretrat del mestre.

L'artista era un gran amic del museu d'art del poble. Anava sempre a veure les exposicions dels altres artistes.

Un dia, va decidir donar algunes de les seves obres al museu, pensant que així les podria veure més gent que si es quedaven al seu estudi.

Així doncs, les seves obres van passar a formar part de la col·lecció del museu.

Un dia, l'artista va decidir portar el petit corb al museu i al Koki li van agradar tant les enormes sales repletes d'obres d'art que s'hi va voler quedar.

—Es tan bonic! M'hi vull quedar! —va exclamar.

Veient com li brillaven els ulls radiants d'alegria, l'artista va replicar:

—Ara ja ets tot un ocell, és hora de marxar de casa i veure món. Aquí trobaràs moltes coses interessants i coneixeràs un munt de gent. Pots ajudar a vetllar per les meves pintures i per les obres d'altres artistes.

Així, van acordar que, a partir d'aleshores, Koki, el petit corb, viuria al museu i ajudaria als conservadors i comissaris a tenir cura de les pintures, les escultures, els dibuixos, els vídeos i tots els objectes de valor que s'hi guardaven.

En aquell moment, el petit corb no sabia que la vida entre les grans parets d'un museu d'art és plena d'aventures. Encara és molt jove, curiós i juganer. Per això, de vegades fa posar els pèls de punta als conservadors. Les seves idees per resoldre problemes com a vigilant de museu són força originals. Passen moltes coses insòlites durant el dia i al llarg de la nit abunden els secrets, i ell sempre està ficat en alguna aventura emocionant.

Koki, el petit corb, passa moltes estones amagat, fora de les mirades dels visitants, al magatzem del museu, on es conserven totes les obres d'art de la col·lecció que no s'exposen en aquell moment. Les observa i les vigila, per assegurar-se que no els passa res de dolent. Quan s'adona que, malgrat tota l'atenció que reben, una obra d'art s'ha deteriorat o ha patit un accident, va a buscar el restaurador que sap com tenir cura de les seves ferides.

Però quan el petit corb està més content és quan els nens visiten el museu. Els observa en secret des de darrere de les obres d'art. El que més l'interessa és saber si als nens els agrada el que han creat els artistes, i observa encuriolit tot el que fan els nens quan són al museu.

"A la descoberta de l'art" és un portal educatiu on pots descobrir fets interessants sobre l'art i els museus d'art.

El portal d'Internet "A la descoberta de l'art" és fruit de la col·laboració entre quatre institucions:

El Museu d'Art Contemporani de Zagreb, la Fundació Antoni Tàpies de Barcelona, el Museu d'Art Contemporani de Vojvodina i el Museu d'Art Modern i Contemporani Koroška de Slovenj Gradec.

Aquest lloc web ha estat desenvolupat en el marc del projecte europeu Performing the Museum.

Per_____
___ Muse__

Performing the Museum

Co-funded by the
Creative Europe Programme
of the European Union

